

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 2849/05
15.03.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Stojana Jokića, predsednika veća, Nikole Stanojevića, Mihaila Rulića, Zvezdane Lutovac i Predraga Trifunovića, članova veća, u pravnoj stvari tužilaca AA i BB, koje zastupa advokat AB, protiv tuženih "VV", koga zastupa advokat BV, i BG, radi utvrđenja, rešavajući o reviziji tužilaca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Nišu Gž.br. 1515/05 od 29.7.2005. godine, u sednici veća održanoj 15.3.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao NEOSNOVANA revizija tužilaca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Nišu Gž.1515/05 od 29.7.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Aleksincu P. 1323/04 od 28.25. 2005. godine odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev tužilaca kojim su tražili da se utvrdi da je ugovor o kupoprodaji zaključen 18.7.1966. godine i overen pred Opštinskim sudom u Aleksincu pod Ov.br.839/66, između prodavca DD i prodavnice "ĐĐ", čiji je pravni sledbenik tuženi "VV", čiji je predmet deo stambene zgrade prodavca EE, jedan lokal sa sobom-magacinom uz isti u prizemlju i jedan lokal sa leve strane prvi po redu u sastavu ove zgrade, gledano od mosta na revi moravi prema centru grada, apsolutno ništav pravni posao, te da se obavežu tuženi da to priznaju i da tužiocima isplate troškove parničnog postupka u iznosu od 247.450,00 dinara.

Rešavajući o žalbi tužilaca izjavljenoj protiv te presude, Okružni sud u Nišu je presudom Gž.1515/05 od 29.7.2005. godine odbio žalbu kao neosnovanu i potvrdio presudu prvostepenog suda.

Protiv te presude Okružnog suda u Nišu tužici su blagovremeno izjavili reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 386. ZPP ("Službeni list SFRJ" br. 4/77..."Službeni list SRJ" br. 3/02) u vezi člana 491. stav 4. ZPP ("Službeni glasnik RS" br.125/04), Vrhovni sud je našao da je revizija nije osnovana.

U provedenom postupku nema bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 354. stav 2. tačka 11. ZPP, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti, a u reviziji tužilaca se posebno ne ukazuje na postojanje drugih bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz člana 385. stav 1. tač. 1 i 2. ZPP, zbog kojih se revizija može izjaviti.

Razlozi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju sudskim rešenjem O.br.575/45 raspravljena je zaostavština pok. PPte su za njegove naslednike na celokupnoj imovini u koju spada i lokal, koji je predmet spornog ugovora o kupoprodaji, oglašeni njegovi sinovi ŽŽ, otac tužilaca i ZZ, dok je njegovoj udovi DD priznato doživotno pravo udovičkog uživanja. ZZ je nestao tokom 1945. godine, a sudskim rešenjem od 11.6.1992. godine proglašen je umrlim i kao dan njegove smrti označen 22.3.1945. godine. Za njegove naslednike oglašeni su sestra II, sestričina po pok. sestri JJ, KK, kao i ovde tužioc, po pok. bratu LL.

Sporni ugovor o kupoprodaji zaključila je 1966. godine DD, udova pok. PP, kao prodavac, sa preduzećem "ĐĐ", čiji je pravni sledbenik prvotuženi, kao kupcem. Predmet ugovora je lokal koji se nalazi u delu stambene zgrade EE. U vreme zaključenja tog ugovora ta nepokretnost se u kat. vodila na prodavca DD kao vlasnika. Saglasnost za zaključenje tog ugovora i prodaju lokala dali su LL, KK i kći prodavca DD, preko svog supruga kao njenog punomoćnika, te se u tom smislu ugovor i potpisali kao prodavci. Ugovor je overen od strane suda i realizovan, a u državini predmetnog lokala nalazi se prvotuženi.

Polazeći od tako utvrđenog činjeničnog stanja, koje se prema članu 385. stav 3. ZPP, revizijom ne može pobijati, nižestepeni sudovi su i po stanovištu Vrhovnog suda osnovano zaključili da ne postoje zakonski razlozi za ništavost spornog ugovor u smislu člana 103. Zakona o obligacionim odnosima, pa su pravilno primenili materijalno pravo kada su tužbeni zahtev odbili kao neosnovan.

Naime, u vreme zaključenja spornog ugovora u katastru nepokretnosti se kao vlasnik lokala koji je bio predmet kupoprodaje vodila sada pok. DD te je zbog toga ona i morala biti naznačena u ugovoru kao prodavac, jer u suprotnom isti ne bi mogao biti overen od strane suda i izvršen prenos vlasništva na predmetnom lokal na kupca. Stoji činjenica da sada pok. DD u postupku raspravljanja zaostavštine svog pok. muža PP nije bila

oglašena za njegovog nasljednika na tom lokaluu, već da joj samo utvrđeno pravo doživotnog udovičkog uživanja, ali su ostali nasljednici pok. PP i nasljednici pok. ZZ dali saglasnost na zaključenje spornog ugovora i isti su potpisali u svojstvu prodavaca. Na taj način postignuta je saglasnost svih lica koja su bili nasljednici pok. PP i pok. ZZ pok. DD kao nosioca prava udovičkog uživanja, da se zaključi sporni ugovor. Iste je zaključen u zakonu propisanoj formi, overen od strane suda i realizovan. Pravni prethodnik tuženog je bio savestan kupac a nakon toga i savestan i zakoniti držalac predmetnog lokala, što je nastavio i tuženi. Ukoliko bi se i pošlo od pretpostavke da je pravni prethodnik tuženog sporni ugovor o kupoprodaji zaključio samo sa pok. DD, koja nije bila vlasnik predmetnog lokala već samo njegov plodouživalac, tuženi je stekao pravo svojine na tom lokaluu po osnovu održaja u smislu člana 28. stav 2. Zakona o osnovama svojinskopravnih odnosa, po osnovu savesne i zakonitom državine preko 10 godina.

Bez značaja je ukazivanje u reviziji tužilaca da je pok. ZZ proglašen umrlim rešenjem suda tek 1992. godine, kod činjenice da je istim rešenjem kao dan njegove smrti označen 22.3.1945. godine. To znači da je zaostavština pok. ZZ u trenutku njegove smrti, tj. 22.3.1945. godine prešla na njegove nasljednike i oni su mogli takvom nasleđenom imovinom da raspolažu, odnosno da se saglase sa zaključenjem spornog ugovora i da ga potpišu u svojstvu prodavaca.

Ostalim navodima revizije se neposredno ili na posredan način osporava utvrđeno činjenično stanje, ali kako se sa tog razloga prema izričitoj odredbi člana 385. stav 3. ZPP, revizija ne može izjaviti, to ih ovaj sud nije uzimao u predmet posebne ocene niti obrazlagao.

Sa gore iznetih razloga, a na osnovu člana 393. stav 1. ZPP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci presude.

Predsednik veća-sudija,

Stojan Jokić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

mz